

Bruksela, 19 stycznia 2018 r.
(OR. en)

5334/18

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0006 (CNS)

FISC 20
ECOFIN 32
IA 23

WNIOSEK

Od: Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej,
podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU

Data otrzymania: 18 stycznia 2018 r.

Do: Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii
Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2018) 21 final

Dotyczy: Wniosek dotyczący DYREKTYWY RADY zmieniającej dyrektywę
2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej
w zakresie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2018) 21 final.

Zał.: COM(2018) 21 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 18.1.2018 r.
COM(2018) 21 final

2018/0006 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

**zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości
dodanej w zakresie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw**

{SWD(2018) 9 final} - {SWD(2018) 11 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Podatek od wartości dodanej (VAT) jest podatkiem konsumpcyjnym, którego koszt ostatecznie ponosi konsument końcowy, lecz który jest pobierany przez przedsiębiorców dostarczających towary lub usługi. Dyrektywa VAT¹ ustanawia szereg obowiązków administracyjnych celem zapewnienia prawidłowego funkcjonowania tego systemu (np. rejestracja do celów VAT, fakturowanie, rachunkowość i sprawozdawczość). Obciążenia związane z przestrzeganiem tych obowiązków pociągają za sobą koszty dla przedsiębiorstw, zwane dalej „kosztami przestrzegania przepisów”. Obowiązki w zakresie podatku VAT są szczególnie uciążliwe dla małych przedsiębiorstw, ponieważ dysponują one bardziej ograniczonymi zasobami niż duże przedsiębiorstwa. W związku z tym małe i średnie przedsiębiorstwa² (zwane dalej „MŚP”) ponoszą proporcjonalnie wyższe koszty przestrzegania przepisów dotyczących VAT niż większe przedsiębiorstwa.

W związku z tym dyrektywa VAT zawiera przepisy mające na celu zmniejszenie obciążeń dla MŚP, które są płatnikami VAT. Przepisy takie zawarto przede wszystkim w tytule XII tej dyrektywy, w rozdziale 1 zatytułowanym „Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw” (zwana dalej „procedurą dla MŚP”). Umożliwiają one państwu członkowskiemu (i) ustanowienie uproszczonych procedur naliczania i pobierania podatku VAT oraz (ii) zwolnienie MŚP o rocznych obrotach poniżej pewnego progu z naliczania i odliczania podatku VAT (zwane dalej „zwolnieniem dla MŚP”). Uproszczone obowiązki związane z podatkiem VAT przewidziano również w dyrektywie VAT, lecz poza procedurą dla MŚP. Środki te mają charakter nieobowiązkowy – państwa członkowskie mogą je stosować, a przedsiębiorcy mogą z nich korzystać.

Niniejsza inicjatywa jest częścią pakietu reform ogłoszonego w ramach planu działania w sprawie VAT³. Środki te wzmocniono w ramach działań następczych w odniesieniu do planu działania⁴, jak wyjaśniono poniżej, w sekcji dotyczącej spójności z przepisami obowiązującymi w dziedzinie VAT, oraz w liście intencyjnym przewodniczącego Junckera towarzyszącym orędziu o stanie Unii w 2017 r⁵. Jednak już od dawna powinien się odbyć przegląd tych środków z trzech głównych przyczyn.

¹ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ([Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1](#)).

² Na poziomie unijnym MŚP są z reguły definiowane zgodnie z zaleceniem Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczącym definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw ([Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36](#)). Przepisy dyrektywy VAT w zakresie małych przedsiębiorstw dotyczą jednak przedsiębiorstw działających na znacznie mniejszą skalę, które zgodnie z ogólną definicją zostałyby uznane za „mikroprzedsiębiorstwa” (przedsiębiorstwa o rocznych obrotach nieprzekraczających 2 000 000 EUR). Takie przedsiębiorstwa stanowią około 98 % wszystkich przedsiębiorstw w UE.

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje” ([COM\(2016\) 148 final](#)).

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący działań następczych w odniesieniu do planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje” ([COM\(2017\) 566 final](#)).

⁵ Orędzie o stanie Unii 2017. List intencyjny do przewodniczącego Antonia Tajaniego i premiera Jüriego Ratasza z 13 września 2017 r., dostępny pod adresem: https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_pl.pdf. Zob. również załącznik I do programu prac Komisji na

Przede wszystkim pomimo faktu, iż państwa członkowskie mogą zwolnić MŚP z podatku VAT (wariant ten jest stosowany na szeroką skalę), ze względu na sposób, w jaki zwolnienie to jest zaprojektowane, MŚP wciąż borykają się z nieproporcjonalnie wysokimi kosztami przestrzegania przepisów dotyczących VAT. W szczególności MŚP uczestniczące w handlu transgranicznym nie mogą korzystać ze zwolnienia dla MŚP w państwach członkowskich innych niż państwo, w którym mają siedzibę. Ponadto wysokie koszty przestrzegania przepisów dotyczących VAT wynikają również ze złożoności i różnorodności przepisów dotyczących obowiązków związanych z VAT w całej UE, do których przestrzegania MŚP mogą być zobowiązane w ramach transgranicznej wymiany handlowej.

Po drugie obecny system ma zakłócający wpływ na konkurencję, zarówno na rynku krajowym, jak i rynku unijnym. Zwolnienie dla MŚP obowiązujące w jednym państwie członkowskim, z którego mogą korzystać jedynie przedsiębiorstwa mające tam siedzibę, ma negatywny wpływ na sytuację konkurencyjną przedsiębiorstw mających siedzibę w innych państwach członkowskich i konkurujących na tym samym rynku. Sytuacja ta jeszcze się pogorszy wraz z przejściem na system opodatkowania w kraju przeznaczenia w ramach proponowanego docelowego systemu VAT; wiele MŚP będzie musiało naliczyć swoim klientom stawkę VAT, która będzie różniła się od stawki obowiązującej w państwie członkowskim, w którym same mają siedzibę. Zasada opodatkowania w kraju przeznaczenia zakłada, że podatek VAT musi być zadeklarowany i odprowadzony w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę klient („państwo członkowskie przeznaczenia”), a nie w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma MŚP („państwo członkowskie pochodzenia”). Oznacza to, że: (i) nie ma równych warunków działania dla MŚP w wymianie handlowej wewnątrz UE oraz (ii) zniechęca się MŚP do prowadzenia działalności transgranicznej i jak najlepszego wykorzystywania możliwości oferowanych przez jednolity rynek ze względu na obowiązki związane z podatkiem VAT w innych państwach członkowskich.

Zakłócenia na szczeblu krajowym pojawiają się ze względu na fakt, że stosowanie uproszczonych obowiązków związanych z podatkiem VAT jest co do zasady uwarunkowane korzystaniem ze zwolnienia dla MŚP, natomiast MŚP nieobjęte zwolnieniem (ze względu na to, że przekroczyły próg obrotów lub wybrały zasady ogólne VAT) nie mogą z nich korzystać. Może to prowadzić do efektu progowego, skutkującego spowalnianiem wzrostu przez MŚP w celu uniknięcia przekroczenia progu zwolnienia.

Po trzecie, przegląd ten stanowi okazję do zachęcania do dobrowolnego przestrzegania przepisów, a tym samym zmniejszenia strat dochodów z powodu niezgodności i oszustw związanych z VAT. MŚP mają trudności z przestrzeganiem krajowych obowiązków w zakresie VAT, jednak przestrzeganie takich obowiązków w innych państwach członkowskich jest jeszcze poważniejszą przeszkodą dla przedsiębiorstw biorących udział w handlu transgranicznym ze względu na brak spójności przepisów w całej UE. Celem uproszczonego systemu rejestracji i płatności MOSS (mały punkt kompleksowej obsługi) było rozwiązanie tych problemów w odniesieniu do usług elektronicznych świadczonych na rzecz konsumentów końcowych (B2C). Mimo że wniosek w sprawie handlu elektronicznego rozszerza mały punkt kompleksowej obsługi na wszystkie dostawy typu B2C, wciąż pozostaje pole do poprawy.

Istnieją jeszcze dwa inne powody przemawiające za podjęciem działań.

Po pierwsze, procedura dla MŚP jest przestarzała i działa w oparciu o odstępstwa. W samej dyrektywie w sprawie podatku VAT przewidziano możliwość odstępstwa od podstawowego progu zwolnienia dla MŚP wynoszącego 5 000 EUR poprzez wyraźne określenie progów dla 19 państw członkowskich. Jednak 10 państw członkowskich stosuje obecnie odstępstwa od obowiązującego progu, a kolejnych kilka państw złożyło nowe wnioski o odstępstwa.

Po drugie, procedura dla MŚP przewidująca środki, które mają być stosowane w państwie członkowskim siedziby danego MŚP, staje się trudna do udźwignięcia ponieważ system VAT przechodzi na zasadę opodatkowania w kraju przeznaczenia.

W związku z tym niniejszy przegląd ma na celu stworzenie nowoczesnej i uproszczonej procedury dla MŚP. W szczególności ma on na celu (i) zmniejszenie kosztów przestrzegania przepisów związanych z VAT dla MŚP, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu UE; (ii) ograniczenie zakłócenia konkurencji, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu UE; (iii) ograniczenie negatywnych skutków efektu progowego oraz (iv) ułatwienie przestrzegania przepisów przez MŚP oraz kontroli przez organy podatkowe.

Jest to zgodne z celami niniejszego wniosku, mianowicie:

- pomóc w tworzeniu środowiska sprzyjającego rozwojowi MŚP;
- przyczynić się do tworzenia wydajnego i solidnego systemu VAT w celu stworzenia jednolitego unijnego obszaru VAT oraz
- przyczynić się do sprawnego funkcjonowania pogłębionego i bardziej sprawiedliwego jednolitego rynku.
- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Przegląd ten stanowi część planu działania w sprawie VAT, który określa sposoby modernizacji systemu VAT, aby stał się on prostszy, bardziej odporny na oszustwa i przyjazny dla przedsiębiorstw. Niniejszy wniosek stanowi w szczególności uzupełnienie pozostałych dwóch inicjatyw ustawodawczych wynikających z planu działania dotyczącego VAT, który zakłada przejście na system opodatkowania w kraju przeznaczenia: (i) wniosku w sprawie handlu elektronicznego, który został przyjęty w grudniu 2016 r.⁶ oraz (ii) wniosku w sprawie docelowego systemu VAT, który został przyjęty w październiku 2017 r.⁷. Jest on również spójny z przepisami VAT dotyczącymi miejsca świadczenia usług

⁶ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość ([COM\(2016\) 757 final](#)).

⁷ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie podatku od wartości dodanej oraz wprowadzenia docelowego systemu opodatkowania handlu między państwami członkowskimi ([COM\(2017\) 569 final](#)).

telekomunikacyjnych, nadawczych i usług świadczonych drogą elektroniczną⁸, które weszły w życie w 2015 r.

- **Spójność z innymi politykami UE**

Wniosek jest spójny ze strategią jednolitego rynku z 2015 r.⁹, w której Komisja określiła środki mające wspomóc rozwój MŚP i przedsiębiorstw typu start-up oraz zająć się głównymi trudnościami napotykanymi przez MŚP na wszystkich etapach ich cyklu życia, które uniemożliwiają im pełne wykorzystanie potencjału jednolitego rynku. Wniosek jest również zgodny z polityką UE dotyczącą MŚP określoną w komunikacie z 2016 r. w sprawie przedsiębiorstw typu start-up¹⁰, a także z zasadą „najpierw myśl na małą skalę” przedstawioną w komunikacie z 2008 r. dotyczącym programu „Small Business Act”¹¹.

2. **PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ**

- **Podstawa prawna**

Dyrektywa będąca przedmiotem niniejszego wniosku zmienia dyrektywę VAT na podstawie art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zgodnie z tym przepisem Rada, stanowiąc jednomyślnie zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Parlamentem Europejskim oraz Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, może uchylać przepisy dotyczące harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków pośrednich.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej¹². Główne zidentyfikowane problemy (wysokie koszty przestrzegania przepisów, skutki zakłócające, itp.) są skutkiem przepisów obowiązującej dyrektywy VAT. Ich uproszczenie w celu zmniejszenia obciążeń MŚP związanych z przestrzeganiem przepisów wymaga od Komisji przedstawienia wniosku w sprawie zmiany dyrektywy VAT. Państwa członkowskie mają bardzo ograniczone pole manewru w związku z dyrektywą. W rezultacie wniosek w sposób oczywisty wniesie dodatkową wartość ponad to, co można osiągnąć na szczeblu państw członkowskich.

- **Proporcjonalność**

Wniosek jest spójny z zasadą proporcjonalności ponieważ nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatów, a w szczególności do sprawnego funkcjonowania

⁸ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1042/2013 z dnia 7 października 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do miejsca świadczenia usług ([Dz.U. L 284 z 26.10.2013, s. 1](#)); oraz rozporządzenie Rady (UE) nr 967/2012 z dnia 9 października 2012 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do procedur szczególnych dotyczących podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami ([Dz.U. L 290 z 20.10.2012, s. 1](#)).

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Usprawnianie jednolitego rynku: więcej możliwości dla obywateli i przedsiębiorstw” ([COM\(2015\) 550 final](#) s. 4).

¹⁰ Komunikat Komisji Europejskiej do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów – Przyszli liderzy Europy: inicjatywa na rzecz przedsiębiorstw typu start-up i przedsiębiorstw scale-up ([COM\(2016\) 733 final](#), s. 4).

¹¹ Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Najpierw myśl na małą skalę” Program »Small Business Act« dla Europy” ([COM\(2008\) 394 final](#), s. 4–5 i 7–8).

¹² Wersja skonsolidowana Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 13).

jednolitego rynku. Podobnie jak w przypadku kontroli zgodności z zasadą pomocniczości, państwa członkowskie nie mają możliwości rozwiązania problemów wynikających z obecnych przepisów dotyczących podatku VAT bez wniosku w sprawie zmiany dyrektywy VAT. Proponowane usprawnienia ograniczają się do niewielkiej liczby przepisów dotyczących podatku VAT, które leżą u podstaw zidentyfikowanych problemów. Więcej szczegółów zawarto w sekcji 7.4 oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi.

- **Wybór instrumentu**

Mając na uwadze zmianę dyrektywy VAT, proponuje się dyrektywę.

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Oceny ex post / kontrole sprawności obowiązującego prawodawstwa**

Podczas prac nad niniejszym wnioskiem poddano ocenie przepisy dotyczące MŚP przewidziane w obecnej dyrektywie VAT. Ocena ta, którą można znaleźć w załączniku 8 do oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi, opiera się w szczególności na retrospektywnej analizie elementów unijnego systemu VAT¹³ przeprowadzonej przez zewnętrznego konsultanta w 2011 r. oraz na badaniu na temat procedury dla MŚP przeprowadzonym przez innego zewnętrznego konsultanta w 2017 r.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Strategia konsultacji miała na celu zebranie informacji zwrotnych od zainteresowanych stron na temat stosowania obecnych przepisów dotyczących podatku VAT dla MŚP oraz zapoznanie się z ich opiniami na temat ewentualnych zmian do tych przepisów.

Strategia składała się z: (i) konsultacji skierowanych do 2 000 małych przedsiębiorstw, które przeprowadzono w ramach badania z 2017 r.; (ii) badania panelowego MŚP przeprowadzonego przez Europejską Sieć Przedsiębiorczości¹⁴, które opierało się na 1 704 otrzymanych opiniach; (iii) internetowych konsultacji publicznych, które trwały ponad 12 tygodni (od 20 grudnia 2016 r. do 20 marca 2017 r.) i w ramach których nadesłano 113 odpowiedzi¹⁵; (iv) warsztatów, które odbyły się w ramach programu Fiscalis 2020 i były zorganizowane w formie wspólnego posiedzenia Grupy ds. Przyszłości Podatku VAT (GFV) oraz Grupy Ekspertów ds. VAT (VEG), co umożliwiło uczestnictwo przedstawicieli przedsiębiorstw należących do VEG oraz (v) uwag otrzymanych za pośrednictwem platformy REFIT¹⁶. Uwzględniono także nadesłane uwagi spontaniczne.

¹³ Sprawozdanie końcowe, Londyn 2011 r., dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf

¹⁴ Europejska Sieć Przedsiębiorczości (EEN) jest projektem zarządzanym przez Komisję Europejską (DG GROW), którego celem jest wspieranie przedsiębiorstw we wprowadzaniu innowacji i rozwoju na skalę międzynarodową. Jest to największa na świecie sieć wsparcia dla MŚP, które chcą się przebić na rynek międzynarodowy. Sieć ta składa się z 600 partnerów we wszystkich państwach UE oraz ponad 30 państwach spoza UE.

¹⁵ Wkład otrzymany od uczestników oraz pełne sprawozdanie z wyników są dostępne na [stronie internetowej DG TAXUD](#).

¹⁶ Zob. w szczególności: platforma REFIT, propozycje zainteresowanych stron, XVIII – Podatki i unia celna, na stronie https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/taxation_and_customs_union.pdf

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Przegląd, na którym opiera się niniejszy wniosek, polegał głównie na analizie przeprowadzonej w ramach badania z 2017 r. dotyczącego procedury dla MŚP. W badaniu tym dokonano oceny sposobu, w jaki obecne przepisy dyrektywy VAT dotyczące podatku VAT dla MŚP funkcjonują na szczeblu krajowym i unijnym. Przeanalizowano także szereg wariantów zmiany obowiązujących przepisów oraz ich prawdopodobny wpływ.

Ponadto w przeglądzie uwzględniono dwa dodatkowe badania: badanie z 2016 r. w sprawie modernizacji systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego oraz badanie z 2011 r. zawierające retrospektywną ocenę elementów unijnego systemu podatku VAT.

- **Ocena skutków**

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała ocenę skutków wniosku w dniu 13 września 2017 r. Rada ta wydała pozytywną opinię w sprawie wniosku oraz kilka zaleceń, które wzięto pod uwagę. O opinii Rady ds. Kontroli Regulacyjnej, jej zaleceniach oraz sposobie ich uwzględnienia wspomniano w załączniku 1 do dokumentu roboczego służb Komisji towarzyszącemu niniejszemu wnioskowi.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Inicjatywa ta jest częścią programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT). Zgodnie z programem prac Komisji¹⁷, w którym nakreślono nowe inicjatywy do przyjęcia w ramach tego programu w 2017 r., przegląd dotyczący MŚP został włączony do priorytetu Komisji¹⁸ „Pogłębiony i bardziej sprawiedliwy rynek wewnętrzny oparty na wzmocnionej bazie przemysłowej”.

Wniosek stanowi element realizacji celów programu REFIT: (i) zmniejszenie obciążenia związanego z podatkiem VAT dla MŚP i organów podatkowych oraz (ii) ograniczenie zakłóceń na szczeblu UE, tak aby MŚP mogły w pełni wykorzystywać potencjał jednolitego rynku. W szczególności w ramach tej inicjatywy koszty przestrzegania przepisów ponoszone przez MŚP mają zostać obniżone o 18 % w stosunku do scenariusza odniesienia przedstawionego w ocenie skutków (56,1 mld EUR rocznie wobec 68 mld EUR rocznie w chwili obecnej). Szacuje się, że również transgraniczny handel prowadzony przez MŚP w UE wzrośnie o 13,5 %. Inicjatywa powinna także mieć pozytywny wpływ zarówno na dobrowolne przestrzeganie przepisów, jak i na konkurencyjność przedsiębiorstw. Więcej informacji na ten temat znajduje się w sekcjach 6 i 7 oceny skutków załączonej do niniejszego wniosku.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma negatywnego wpływu na budżet UE.

¹⁷ Załącznik 1 do komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Program prac Komisji na rok 2017”, ([COM\(2016\) 710 final](#), s. 3).

¹⁸ Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Program prac Komisji na rok 2017” ([COM\(2016\) 710 final](#)) s. 8–9 (priorytet nr 4). Priorytety Komisji zostały określone w [wytycznych politycznych](#) przedstawionych na początku kadencji Komisji.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Wdrażanie niniejszego wniosku będzie monitorowane w ramach odpowiedzialności Komisji za zapewnienie prawidłowego stosowania prawodawstwa unijnego dotyczącego VAT. Ponadto Komisja i państwa członkowskie będą monitorować i oceniać, w oparciu o wskaźniki określone w sekcji 8 oceny skutków towarzyszącej niniejszemu wnioskowi, czy niniejsza inicjatywa funkcjonuje prawidłowo i w jakim zakresie osiągnięte zostały jej cele.

• **Przegląd najważniejszych przepisów wniosku**

Najważniejsze przepisy wniosku są następujące:

- (1) otwarcie zwolnienia dla małych przedsiębiorstw na wszystkie kwalifikujące się unijne przedsiębiorstwa mające siedzibę lub nie w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny i zwolnienie jest możliwe;
- (2) ustanowienie zaktualizowanych wartości dla maksymalnego poziomu krajowych progów zwolnienia;
- (3) wprowadzenie okresu przejściowego, podczas którego małe przedsiębiorstwa, które przekroczyły próg zwolnienia, będą mogły nadal korzystać ze zwolnienia;
- (4) wprowadzenie uproszczonych obowiązków związanych z podatkiem VAT zarówno dla zwolnionych, jak i niezwolnionych małych przedsiębiorstw.

Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

W art. 1 pkt 1–7, 13, 17, 19 i 20 proponuje się szereg poprawek, które odnoszą się do aktualizacji, dostosowań technicznych i odniesień związanych ze zwolnieniem dla MŚP w przepisach dyrektywy w sprawie podatku VAT.

W art. 1 pkt 8 wprowadzono nowy art. 280a zawierający definicje kilku pojęć niezbędnych do stosowania przepisów procedury szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 1 dyrektywy VAT.

Definicja „małych przedsiębiorstw” pomaga wyjaśnić te przepisy i zwiększyć pewność prawa dla podatników. Obejmuje ona wszystkie przedsiębiorstwa, których roczny obrót w Unii na jednolitym rynku nie przekracza 2 000 000 EUR. W odniesieniu do podatku VAT wprowadzenie tej definicji umożliwia zastosowanie środków upraszczających skierowanych do przedsiębiorstw, które są małe z ekonomicznego punktu widzenia, nawet jeśli ich obrót przekracza próg zwolnienia. Szersza kategoria małych przedsiębiorstw obejmuje zatem przedsiębiorstwa zwolnione z podatku VAT, jak również przedsiębiorstwa, które kwalifikują się do zwolnienia, ale które zdecydowały się na stosowanie ogólnych przepisów lub których obrót przekracza próg kwalifikujący do zwolnienia i które są w związku z tym opodatkowane na podstawie przepisów ogólnych.

Wprowadzono również dwie definicje obrotu w celu ułatwienia stosowania krajowych progów zwolnienia („roczny obrót w państwie członkowskim”) oraz warunków kwalifikowalności dla małych przedsiębiorstw niemających siedziby w danym państwie („roczny obrót w Unii”).

W art. 1 pkt 9, 10 i 16 mowa jest o zmianach wynikających z wyeliminowania stopniowego obniżania podatku, które okazało się źródłem złożoności i które tylko w niewielkim stopniu przyczynia się do zmniejszenia obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów. Środek ten powinien zatem zostać wycofany.

W art. 1 pkt 11 proponuje się zmianę art. 283 ust. 1 w odniesieniu do wyłączenia ze zwolnienia przedsiębiorstw niemających siedziby w danym państwie. Zmiana ta jest niezbędna, aby umożliwić zwolnienie unijnych przedsiębiorstw niemających siedziby w państwie członkowskim, w którym realizują dostawy podlegające VAT.

W art. 1 pkt 12 wprowadzono zmianę art. 284 w celu określenia nowego zakresu stosowania zwolnienia dla małych przedsiębiorstw; stosowanie tej zmiany pozostanie rozwiązaniem fakultatywnym dla państw członkowskich. Państwa członkowskie, które zdecydują się na wprowadzenie zwolnienia dla MŚP, będą miały możliwość ustalania progu na poziomie, który najlepiej odzwierciedla ich szczególny kontekst gospodarczy i prawny. Aby jednak zagwarantować, że zakres zwolnienia pozostanie ograniczony do najmniejszych przedsiębiorstw, a także ograniczyć ewentualne szkodliwe skutki tego zwolnienia, w dyrektywie VAT zostanie ustanowiony maksymalny poziom progu zwolnienia wspólny dla wszystkich państw członkowskich. Zwolnienie będzie dostępne dla wszystkich kwalifikujących się przedsiębiorstw unijnych, bez względu na to, czy mają siedzibę w państwie członkowskim, w którym realizują dostawy podlegające VAT.

Aby małe przedsiębiorstwo mogło skorzystać ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym nie ma siedziby, muszą zostać spełnione dwa warunki: (i) roczny obrót tego przedsiębiorstwa w tym państwie członkowskim („roczny obrót w państwie członkowskim”) nie może przekraczać obowiązującego tam progu zwolnienia oraz (ii) jego całkowity obrót na jednolitym rynku („roczny obrót w Unii”) nie może przekraczać 100 000 EUR. Ten ostatni warunek kwalifikowalności powinien zapobiegać nadużyciom ze strony dużych przedsiębiorstw, które w przypadku braku unijnego progu obrotów mogłyby korzystać ze zwolnień dla MŚP w kilku państwach członkowskich (np. jeżeli ich obrót w każdym z nich nie przekraczałby progu zwolnienia dla MŚP), pomimo że całkowity obrót tego przedsiębiorstwa byłby wysoki.

W celu zapewnienia skutecznej kontroli stosowania warunków dotyczących zwolnienia państwo członkowskie, w którym ma siedzibę przedsiębiorstwo korzystające z odstępstwa w innych państwach członkowskich, musi zgromadzić wszelkie istotne informacje dotyczące jego obrotów. W związku z powyższym, w przypadku gdy małe przedsiębiorstwo korzysta ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę, państwo członkowskie siedziby będzie musiało zagwarantować prawidłowe zadeklarowanie przez małe przedsiębiorstwo jego rocznego obrotu w Unii oraz rocznego obrotu w państwie członkowskim, a także poinformować o tym władze podatkowe pozostałych zainteresowanych państw członkowskich, w których przedsiębiorstwo to dokonuje dostaw.

W art. 1 pkt 14 proponuje się zmiany do art. 288 w celu wyjaśnienia, które transakcje powinny być brane pod uwagę podczas obliczania rocznego obrotu, który stanowi punkt odniesienia dla stosowania zwolnienia dla małych przedsiębiorstw.

W art. 1 pkt 15 dodaje się nowy art. 288a, wprowadzający okres przejściowy dla małych przedsiębiorstw korzystających ze zwolnienia dla MŚP, których obrót przekracza próg kwalifikujący do zwolnienia w danym roku. Takie przedsiębiorstwa są upoważnione do dalszego stosowania zwolnienia dla MŚP w danym roku, pod warunkiem że ich obroty nie przekraczają obowiązującego progu dla MŚP o więcej niż 50 % w tym roku. Przepis ten zawiera dwa elementy ograniczające dla tego okresu przejściowego, które działają jako

zabezpieczenie przed nadużywaniem tego środka: ograniczenie czasowe (1 rok) oraz ograniczenie wielkości obrotów (przekroczenie progu zwolnienia o więcej niż 50 %).

W art. 1 pkt 18 wprowadzono nową sekcję 2a dotyczącą środków upraszczających dla zwolnionych oraz niezwolnionych przedsiębiorstw. W nowej podsekcji 1 wprowadzono szereg uproszczonych obowiązków dla przedsiębiorstw w ramach procedury zwolnienia (pod względem rejestracji, fakturowania, przechowywania rachunkowości oraz składania deklaracji VAT). Państwa członkowskie zachowują ponadto możliwość zwolnienia małych przedsiębiorstw, które uzyskały zwolnienie, z innych obowiązków, o których mowa w art. 213–271 dyrektywy.

Nowa podsekcja 2 zawiera zestaw uproszczonych obowiązków dla małych przedsiębiorstw, które nie korzystają ze zwolnienia dla MŚP. Takimi przedsiębiorstwami mogą być zarówno przedsiębiorstwa, które kwalifikują się do zwolnienia, ale wybrały opodatkowanie na podstawie przepisów ogólnych, jak i przedsiębiorstwa, których obroty przekraczają próg zwolnienia, ale nie przekraczają kwoty 2 000 000 EUR, a więc kwalifikują się jako małe przedsiębiorstwa w rozumieniu nowo wprowadzonej definicji. Ponieważ przedsiębiorstwa objęte zwolnieniem nie mogą odliczać naliczonego podatku VAT, zwolnienie nie rozwiąże problemów wszystkich kwalifikujących się przedsiębiorstw. W szczególności małe przedsiębiorstwa dostarczające towary i usługi innym podatnikom mogą preferować opodatkowanie na podstawie przepisów ogólnych. Zmniejszenie kosztów przestrzegania przepisów VAT dla tych przedsiębiorstw wiąże się zatem z uproszczeniem obowiązków w zakresie VAT, a nie z samym zwolnieniem.

W związku z tym państwa członkowskie powinny również określić zestaw uproszczonych obowiązków w zakresie podatku VAT dla niezwolnionych małych przedsiębiorstw. Taki zestaw powinien obejmować uproszczoną rejestrację, uproszczone prowadzenie dokumentacji oraz dłuższe okresy rozliczeniowe, skutkujące niższą częstotliwością składania deklaracji VAT. Niezwolnione małe przedsiębiorstwa powinny również mieć możliwość wyboru zwykłych okresów podatkowych.

Wniosek

DYREKTYWA RADY**zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w zakresie procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie Rady 2006/112/WE³ państwom członkowskim pozostawiono możliwość utrzymania ich procedur szczególnych, zgodnie ze wspólnymi przepisami oraz z myślą o ściślejszej harmonizacji. Niemniej jednak przepisy te są przestarzałe i nie zmniejszają obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów, ponieważ zostały zaprojektowane na potrzeby wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (VAT) opartego na opodatkowaniu w państwie członkowskim pochodzenia.
- (2) W planie działania w sprawie VAT⁴ Komisja zapowiedziała kompleksowy pakiet uproszczeń dla małych przedsiębiorstw, mających na celu zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla nich i stworzenie otoczenia podatkowego sprzyjającego ich wzrostowi i rozwojowi handlu transgranicznego. Wymagałoby to dokonania przeglądu procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, zgodnie z komunikatem w sprawie działań następczych w odniesieniu do planu działania w sprawie VAT⁵. Przegląd procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw stanowi zatem istotny element pakietu reform określonych w tym planie działania.
- (3) Przegląd procedury szczególnej jest ściśle powiązany z wnioskiem Komisji określającym zasady docelowego systemu VAT dla transgranicznej wymiany handlowej między przedsiębiorstwami z różnych państw członkowskich na podstawie opodatkowania transgranicznych dostaw towarów w państwie członkowskim

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

³ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje” (COM(2016) 148 final z 7.4.2016).

⁵ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący działań następczych w odniesieniu do planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje” (COM(2017) 566 final z 4.10.2017).

przeznaczenia⁶. Analiza przejścia na system opodatkowania w kraju przeznaczenia wykazała, że obecne przepisy nie są dostosowane do systemu opodatkowania w kraju przeznaczenia.

- (4) W celu rozwiązania problemu nieproporcjonalnego obciążenia małych przedsiębiorstw związanego z przestrzeganiem przepisów należy udostępnić środki upraszczające nie tylko przedsiębiorstwom, które są zwolnione z podatku na mocy obowiązujących przepisów, ale również tym, które uważa się za małe w kategoriach ekonomicznych. Do celów uproszczenia przepisów dotyczących podatku VAT przedsiębiorstwa mogłyby zostać uznane za „małe”, jeżeli ich obroty kwalifikują je jako mikroprzedsiębiorstwa zgodnie z ogólną definicją zawartą w zaleceniu Komisji 2003/361/WE⁷.
- (5) Procedura szczególna dla małych przedsiębiorstw dopuszcza obecnie przyznawanie zwolnienia jedynie przedsiębiorstwom mającym siedzibę w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny. Ma to negatywny wpływ na konkurencję w przypadku przedsiębiorstw niemających siedziby w kraju, w którym prowadzą działalność w ramach jednolitego rynku. W celu rozwiązania tego problemu i uniknięcia dalszych zakłóceń konkurencji w wyniku przejścia na system opodatkowania w kraju przeznaczenia należy przyznać prawo do korzystania ze zwolnienia z podatku również małym przedsiębiorstwom mającym siedzibę w państwach członkowskich innych niż to, w którym podatek VAT jest należny.
- (6) Małe przedsiębiorstwa mogą korzystać z wyłączenia jedynie w przypadku, gdy ich roczny obrót nie przekracza progu stosowanego przez państwo członkowskie, w którym podatek VAT jest należny. Przy ustalaniu swojego progu państwa członkowskie powinny przestrzegać przepisów dotyczących progów określonych w dyrektywie 2006/112/WE. Przepisy te, których większość wprowadzono w 1977 r., nie są już odpowiednie.
- (7) Mając na uwadze uproszczenie procedur, wiele państw członkowskich zostało tymczasowo upoważnionych do stosowania progu wyższego niż próg dozwolony na mocy dyrektywy 2006/112/WE. Ponieważ nie jest wskazane, by nadal zmieniać przepisy ogólne przez stosowanie środków przyznanych na zasadzie odstępstwa, przepisy w sprawie progów powinny zostać uaktualnione.
- (8) Państwom członkowskim należy pozostawić swobodę w ustalaniu krajowego progu zwolnienia na poziomie najlepiej odpowiadającym ich sytuacji gospodarczej i politycznej, z zastrzeżeniem górnego progu przewidzianego w niniejszej dyrektywie. W tym względzie należy uściślić, że stosowanie przez państwa członkowskie zróżnicowanych progów powinno być oparte na obiektywnych kryteriach.
- (9) Na próg rocznego obrotu, który stanowi podstawę zwolnienia na mocy tej procedury szczególnej, składają się wyłącznie całkowita wartość transakcji dostaw towarów i świadczenia usług przez dane małe przedsiębiorstwo w państwie członkowskim, w którym udziela się zwolnienia. Zakłócenia konkurencji mogą pojawić się w sytuacji, gdy przedsiębiorstwo niemające siedziby w danym państwie członkowskim mogłoby korzystać z takiego zwolnienia niezależnie od jego obrotów w innych państwach

⁶ Wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do harmonizacji i uproszczenia niektórych przepisów w systemie podatku od wartości dodanej oraz wprowadzenia docelowego systemu opodatkowania handlu między państwami członkowskimi (COM(2017) 569 final z 4.10.2017).

⁷ Zalecenie Komisji 2003/361/WE z dnia 6 maja 2003 r. dotyczące definicji mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (Dz.U. L 124 z 20.5.2003, s. 36).

członkowskich. Aby ograniczyć takie zakłócenia konkurencji oraz zabezpieczyć dochody, należy zapewnić, by jedynie te przedsiębiorstwa, których roczny obrót w Unii nie przekracza określonego progu kwalifikowały się do zwolnienia z podatku w państwie członkowskim, w którym nie mają siedziby.

- (10) W celu przeciwdziałania zniechęcaniu małych przedsiębiorstw do rozwijania swojej działalności oraz w celu zapewnienia stopniowego przejścia od zwolnienia do opodatkowania należy zapewnić małym przedsiębiorstwom, których obroty nie przekraczają pewnego progu, możliwość dalszego korzystania ze zwolnienia przez ograniczony okres czasu.
- (11) W celu zmniejszenia obciążeń związanych z przestrzeganiem przepisów nałożonych na małe przedsiębiorstwa należy również uprościć ich obowiązki. Biorąc pod uwagę fakt, że potrzeba istnienia takich obowiązków jest zróżnicowana oraz w dużym stopniu zależy od tego, czy małe przedsiębiorstwa są zwolnione z podatku VAT, należy wdrożyć różne zestawy uproszczonych obowiązków.
- (12) Jeżeli zwolnienie obowiązuje, małe przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnienia powinny przynajmniej uzyskać dostęp do uproszczonych wymogów w zakresie rejestracji do celów VAT, fakturowania, rachunkowości i sprawozdawczości.
- (13) Ponadto, w celu zapewnienia przestrzegania warunków zwolnienia przyznanego przez państwo członkowskie przedsiębiorstwom niemającym tam siedziby, należy wprowadzić wymóg uprzedniego powiadomienia o zamiarze korzystania ze zwolnienia. Powiadomienie to powinno zostać dokonane przez małe przedsiębiorstwo i skierowane do państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę. To państwo członkowskie powinno następnie, na podstawie zgłoszonych informacji na temat obrotu tego przedsiębiorstwa, przekazać te informacje pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim.
- (14) Oprócz zwolnienia z podatku VAT procedury szczególne umożliwiają również stopniowe obniżanie podatku. Stopniowe obniżanie podatku stanowi źródło złożoności i w niewielkim stopniu przyczynia się do zmniejszenia obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów. Środek ten powinien zatem zostać wycofany.
- (15) Aby zmniejszyć obciążenia niezwolnionych małych przedsiębiorstw związane z przestrzeganiem przepisów, należy zobowiązać państwa członkowskie do uproszczenia rejestracji do celów VAT oraz przechowywania dokumentacji, a także wydłużyć okresy podatkowe, co umożliwi mniejszą częstotliwość składania deklaracji VAT.
- (16) W celu wsparcia małych przedsiębiorstw, które napotykają trudności w zakresie odprowadzania podatku VAT do właściwego organu, ponieważ nie otrzymały jeszcze zapłaty od swoich klientów, państwa członkowskie mogą, w ramach alternatywnej procedury, zezwolić podatnikom na stosowanie metody kasowej do rozliczania podatku VAT. Procedura ta powinna zostać zmieniona w celu dostosowania jej do definicji małych przedsiębiorstw.
- (17) Celem niniejszej dyrektywy jest ograniczenie obciążeń małych przedsiębiorstw związanych z przestrzeganiem przepisów. Cel ten nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, a zatem może zostać lepiej osiągnięty na szczeblu Unii. W związku z powyższym Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej.

Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w art. 5, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

- (18) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających⁸ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związku między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2006/112/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2006/112/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 ust. 1 lit. b) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) przez podatnika działającego w takim charakterze lub przez osobę prawną niebędącą podatnikiem, gdy sprzedawcą jest podatnik działający w takim charakterze, który nie korzysta ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284 i który nie jest objęty przepisami art. 33 i 36;”;
- 2) w art. 139 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 1 nie ma zastosowania do dostaw towarów dokonywanych przez podatników korzystających ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zwolnienie przewidziane w art. 138 ust. 2 lit. b) nie ma zastosowania do dostaw wyrobów podlegających akcyzie, dokonywanych przez podatników korzystających ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284.”;
- 3) w art. 167a wprowadza się następujące zmiany:
 - a) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie stosujące system fakultatywny, o którym mowa w akapicie pierwszym, ustalają dla podatników korzystających z tego systemu na ich terytorium próg na podstawie rocznego obrotu podatnika, obliczony zgodnie z art. 288. Próg ten nie może przekroczyć 2 000 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej.”;
 - b) skreśla się akapit trzeci;
- 4) w art. 220a ust. 1 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) kiedy podatnikiem jest małe przedsiębiorstwo zgodnie z definicją zawartą w art. 280a.”;
- 5) w art. 270 lit. a) otrzymuje brzmienie:

⁸ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

- „a) całkowita roczna wartość, z wyłączeniem VAT, dokonywanych przez niego dostaw towarów i świadczenia usług nie przekracza o więcej niż 35 000 EUR lub równowartość tej kwoty w walucie krajowej, kwoty obrotu rocznego stanowiącej punkt odniesienia do zastosowania zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284;”;
- 6) w art. 272 ust. 1 skreśla się lit. d);
- 7) w art. 273 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
„Możliwość przewidziana w akapicie pierwszym nie może zostać wykorzystana do nałożenia dodatkowych obowiązków związanych z fakturowaniem poza obowiązkami, które zostały określone w rozdziale 3, ani do nałożenia dodatkowych obowiązków na małe przedsiębiorstwa poza obowiązkami, które zostały określone w tytule XII rozdział 1 sekcja 2a.”;
- 8) w tytule XII rozdział 1 dodaje się sekcję -1 w brzmieniu:

**„Sekcja -1
Definicje**

Artykuł 280a

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- 1) „małe przedsiębiorstwo” oznacza każdego podatnika mającego siedzibę na terytorium Wspólnoty, którego roczny obrót w Unii nie przekracza 2 000 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej;
 - 2) „roczny obrót w państwie członkowskim” oznacza całkowitą roczną wartość towarów i usług, z wyłączeniem VAT, dostarczonych i świadczonych przez podatnika na terytorium danego państwa członkowskiego;
 - 3) „roczny obrót w Unii” oznacza całkowitą roczną wartość towarów i usług, z wyłączeniem VAT, dostarczonych i świadczonych przez podatnika na terytorium Wspólnoty.”;
- 9) nagłówek sekcji 2 w tytule XII rozdział 1 otrzymuje brzmienie:
„Zwolnienia”;
- 10) art. 282 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 282

Zwolnienia przewidziane w niniejszej sekcji mają zastosowanie do dostaw towarów i świadczenia usług przez małe przedsiębiorstwa.”;

- 11) w art. 283 ust. 1 skreśla się lit. c);
- 12) art. 284 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 284

1. Państwa członkowskie mogą zwolnić z podatku VAT towary i usługi dostarczone i świadczone na ich terytorium przez małe przedsiębiorstwa mające siedzibę na ich terytorium, których roczny obrót w państwie członkowskim związany z takimi towarami i usługami nie przekracza progu ustalonego przez te państwa na potrzeby stosowania tego zwolnienia.

Państwa członkowskie mogą ustalić odrębne progi dla poszczególnych sektorów działalności w oparciu o obiektywne kryteria. Progi te nie mogą jednak przekroczyć kwoty 85 000 EUR lub jej równowartości w walucie krajowej.

2. Państwa członkowskie, które wprowadziły zwolnienia dla małych przedsiębiorstw, zwalniają również z podatku dostawy towarów i świadczenie usług na ich terytorium dokonywane przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w innym państwie członkowskim, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) roczny obrót w Unii tego małego przedsiębiorstwa nie przekracza 100 000 EUR;
- b) wartość towarów i usług w państwie członkowskim, w którym przedsiębiorstwo nie ma siedziby, nie przekracza progu obowiązującego w tym państwie członkowskim dla przyznania zwolnienia przedsiębiorstwom mającym siedzibę w tym państwie.

3. Państwa członkowskie podejmują stosowne środki w celu zagwarantowania, by małe przedsiębiorstwa korzystające ze zwolnienia spełniały warunki, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Zanim małe przedsiębiorstwo skorzysta ze zwolnienia w innych państwach członkowskich, musi powiadomić państwo członkowskie, w którym ma siedzibę.

W przypadku gdy małe przedsiębiorstwo korzysta ze zwolnienia w państwie członkowskim innym niż to, w którym ma siedzibę, państwo członkowskie siedziby podejmuje wszelkie środki niezbędne do zapewnienia prawidłowego zadeklarowania przez nie jego rocznego obrotu w Unii oraz rocznego obrotu w państwie członkowskim, a także informuje o tym władze podatkowe pozostałych zainteresowanych państw członkowskich, w których przedsiębiorstwo to dokonuje dostaw.”;

13) skreśla się art. 285, 286 i 287;

14) art. 288 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 288

Kwota rocznego obrotu stanowiąca punkt odniesienia dla zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 284, obejmuje następujące kwoty, z wyłączeniem VAT:

- 1) wartość dostaw towarów i świadczonych usług, o ile byłyby one opodatkowane w przypadku, gdyby zostały dokonane przez niezwolnionego podatnika;
- 2) wartość transakcji zwolnionych, z prawem do odliczenia VAT zapłaconego na poprzednim etapie, na mocy art. 98 i art. 138;
- 3) wartość transakcji zwolnionych na mocy art. 146-149 oraz art. 151, 152 i 153;
- 4) wartość transakcji związanych z nieruchomościami, transakcji finansowych, o których mowa w art. 135 ust. 1 lit. b)-g) oraz usług ubezpieczeniowych i reasekuracyjnych, chyba że transakcje te mają charakter transakcji pomocniczych.

Zbycie materialnych lub niematerialnych dóbr inwestycyjnych przedsiębiorstwa nie jest jednak uwzględniane przy obliczaniu obrotu.”;

15) dodaje się art. 288a w brzmieniu:

„Artykuł 288a

W przypadku gdy w trakcie kolejnego roku kalendarzowego roczny obrót w państwie członkowskim małego przedsiębiorstwa przekracza próg zwolnienia, o którym mowa w art. 284 ust. 1, przedsiębiorstwo to może nadal korzystać ze zwolnienia w tym roku, pod warunkiem że roczny obrót w państwie członkowskim w ciągu tego roku nie przekracza progu określonego w art. 284 ust. 1 o więcej niż 50 %.”;

- 16) w art. 290 skreśla się zdanie drugie;
- 17) Skreśla się art. 291-294.
- 18) w tytule XII rozdział 1 dodaje się sekcję 2a w brzmieniu:

„Sekcja 2a
Uproszczenie obowiązków dla małych przedsiębiorstw
Podsekcja 1
Zwolnione małe przedsiębiorstwa

Artykuł 294a

Do celów niniejszej podsekcji „zwolnione małe przedsiębiorstwo” oznacza małe przedsiębiorstwo korzystające ze zwolnienia w państwie członkowskim, w którym VAT jest należny, jak przewidziano w art. 284 ust. 1 i 2.

Artykuł 294b

Państwa członkowskie mogą, w odniesieniu do zwolnionych małych przedsiębiorstw z siedzibą na ich terytorium, które przeprowadzają wyłącznie transakcje w obrębie tego państwa członkowskiego, znieść obowiązek zgłoszenia rozpoczęcia działalności określony w art. 213 oraz obowiązek identyfikacji za pomocą indywidualnego numeru określony w art. 214.

W przypadku nieskorzystania z tej możliwości lub w przypadku, gdy małe przedsiębiorstwa mają obowiązek zgłoszenia rozpoczęcia działalności oraz obowiązek identyfikacji, państwa członkowskie wprowadzają uproszczoną procedurę w celu identyfikacji takich małych przedsiębiorstw za pomocą indywidualnego numeru.

Artykuł 294c

Państwa członkowskie zwalniają małe przedsiębiorstwa, które uzyskały zwolnienie, z obowiązku wystawiania faktury, określonego w art. 220.

Państwa członkowskie nie nakładają na zwolnione małe przedsiębiorstwa obowiązku wystawiania faktury, określonego w art. 221.

Artykuł 294d

Państwa członkowskie mogą zwolnić małe przedsiębiorstwa, które uzyskały zwolnienie, z niektórych lub wszystkich obowiązków w zakresie rachunkowości określonych w rozdziale 4 tytułu XI.

W przypadkach gdy państwa członkowskie wymagają przechowywania faktur, nie mogą one nakładać dodatkowych wymogów na zwolnione małe przedsiębiorstwa

oprócz wymogów przewidzianych w prawie krajowym w dziedzinach innych niż VAT i odnoszących się do przechowywania dokumentacji.

Artykuł 294e

Państwa członkowskie mogą zwolnić małe przedsiębiorstwa, które uzyskały zwolnienie, z obowiązku składania deklaracji VAT określonego w art. 250.

W przypadku nieskorzystania z tej możliwości państwa członkowskie zezwalają takim zwolnionym małym przedsiębiorstwom na składanie uproszczonej deklaracji VAT, obejmującej okres jednego roku kalendarzowego. Małe przedsiębiorstwa mogą się jednak zdecydować na stosowanie okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 252.

Artykuł 294f

Państwa członkowskie mogą zwolnić małe przedsiębiorstwa, które uzyskały zwolnienie, z niektórych lub wszystkich obowiązków, o których mowa w art. 217-271.

Podsekcja 2 Niezwolnione małe przedsiębiorstwa

Artykuł 294g

Państwa członkowskie wprowadzają uproszczoną procedurę w celu umożliwienia małym przedsiębiorstwom niekorzystającym ze zwolnienia przewidzianego w art. 284 uzyskania indywidualnego numeru identyfikacyjnego w celu spełnienia wymogów określonych w art. 214.

Artykuł 294h

Nie naruszając przepisów art. 244-248a, państwa członkowskie ustanawiają uproszczone obowiązki związane z przechowywaniem faktur przez małe przedsiębiorstwa.

Artykuł 294i

W przypadku małych przedsiębiorstw okres podatkowy, który należy uwzględnić w deklaracji VAT, to jeden rok kalendarzowy. Małe przedsiębiorstwa mogą jednak zdecydować się na stosowanie okresu rozliczeniowego, o którym mowa w art. 252.

Artykuł 294j

Nie naruszając przepisów art. 206, państwa członkowskie nie wymagają od małych przedsiębiorstw dokonywania płatności okresowych.”;

19) w art. 314 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) innego podatnika, o ile dokonywana przez tego innego podatnika dostawa towarów objęta jest zwolnieniem dla małych przedsiębiorstw przewidzianym w art. 284 i obejmuje dobra inwestycyjne;”;

20) w art. 334 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) innego podatnika, jeżeli dostawa towarów dokonywana przez tego podatnika na podstawie umowy, zgodnie z którą prowizja jest płacona od sprzedaży, korzysta ze zwolnienia dla małych przedsiębiorstw przewidzianego w art. 284 i dotyczy dóbr inwestycyjnych;”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 30 czerwca 2022 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 lipca 2022 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji teksty najważniejszych przepisów prawa krajowego, które przyjmują w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*